

omtalt i Dag, om de Fordringer, som den højtærede Minister stiller til Privatseminarierne med Hensyn til Lokaler og Øvelseskoler. Jeg blev ikke lidt forbauset ved at se de Fordringer, som stilles fra Ministeriets Side, men nu er jeg bleven beroliget ved at høre den højtærede Kultusministers Udtalelser i Dag. Jeg kan heller ikke ret forstaa, at der fra Ministeriets Side kunde stilles saa strenge Fordringer, som der virkelig er blevet stillet, thi hvis de Fordringer blive gjorte gældende over for Statens egne Seminarier, saa vil ikke et eneste af disse fyldestgøre dem. Det synes mig altsaa ganske urimeligt at stille dem til Privatseminarierne. Jeg kan i Grunden heller ikke forstaa, hvorledes Øvelseskolerne skulde kunne opfylde disse Fordringer, og jeg tror heller ikke, der var Forældre, som vilde sætte deres Børn i en Skole, der skulde drives paa den Maade, som den vilde blive drevet efter den højtærede Ministers Beregning. Smidlertid er jeg som sagt bleven beroliget ved den højtærede Ministers Udtalelse i Dag, og jeg haaber, at Sagen vil gaa i Orden, saaledes at der ikke bliver stillet større Fordringer til Privatseminarierne og lærlig Øvelseskolerne, end at Forældre ville kunne forsvare at sende deres Børn derhen til en jævn, god menneftelig Undervisning.

Ordføreren (H. Holm): Jeg skal først gøre et Par Bemærkninger til ærede Medlemmer, der have udtalt sig om dette Afsnit af Budgettet. Det ærede Medlem for Bogenfse (M. Nielsen) klagede over de mange Forbehold. Det har jeg selv klaget over i Begyndelsen, saa det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Men det ærede Medlem forbausede mig ved ogsaa at klage over de mange Samraad, Udvalget har haft med Ministeren. Det er nemlig en Klage, jeg ikke før har hørt fremsat i Tinget, og som undrer mig noget. Thi det er jo en almindelig Skit, at naar der er Spørgsmaal, der dukke op enten i Offentligheden eller mellem Tingets Medlemmer, prøver man at faa dem behjælp gennem Finansudvalgets Forhandling med Ministrene, for at de, naar de komme frem her i Salen, kunne foreligge nogenlunde oplyste. Og desuden plejer der at være et Hensyn, man tager, og det er det, at naar der er Medlemmer af Tinget, som ønske at faa Lejlighed til at udtale sig om en Sag, bringer Udvalget den frem i den Form, at det i Betænkningen meddeler, at det har haft Samraad med Ministeren derom. Medlemmerne pleje at være Finansudvalget taknemmelige derfor, og det undrer mig derfor, at det ærede Medlem bebrejder

os ogsaa de mange Samraad. — Det ærede Medlem fremdrog dernæst Spørgsmaalet om den Anmærkning, der staar paa Finansloven angaaende Malling Landbrugsfole, og andre Medlemmer have udtalt sig om det samme Punkt. Men der er jeg som Ordfører i den uheldige Stilling, at min Mund foreløbig er lukket, idet Udvalgets Medlemmer ere bleve enige om ikke at udtale sig om denne Sag nu ved 2den Behandling. Der har været meget delte Meninger i Udvalget om Sagen; men, som jeg oplyste i mit første Foredrag, har man Udflugt til at faa et nyt Forslag, der mulig kan samle Meningerne, og i saa Tilfælde kunne vi jo spare os en hel Del af den Strid, som ellers vilde komme frem, hvis vi skulde drøfte det Forslag, som foreligger. Jeg vil derfor ikke udtale mig om denne Skole eller om nogen af de andre, som bleve nævnte i Forbindelse dermed f. Eks. Tune og Dalum. — Til det ærede Medlem fra Nykøbing (Korsgaard) skal jeg kun gøre en enkelt Bemærkning. Det ærede Medlem hæftede sig ved mine Udtalelser om Kontoen: „Forstelligt“ paa de ministerielle Kontorudgifter og mente, at jeg maatte give nærmere Oplysning om, hvad jeg sigtede til, naar jeg sagde, at der i Offentligheden var kommet Klager frem om en meget besynderlig Anvendelse af denne Konto. Ja, hvis jeg kunde give nærmere Oplysninger nu, skulde jeg være til Tjeneste; men dette Punkt ligger endnu ikke klart oplyst for os. Til næste Aar, naar Statsregnskaberne fra i Sjør have været til Behandling i Statsrevisionen, antager jeg, at vi ville faa dette Punkt tilfulde oplyst, og at de Antydninger, som have været fremme i offentlige Blade, enten maa kunne blive bekræftede eller slaaede til Jorden, og mine Udtalelser gif jo ogsaa ud paa, at det maatte være det bedste baade for Ministeriet og for os her i Rigsdagen, om man kunde faa saadanne Sager saa klart oplyste, at der ikke kunde blive nogen Misforstaaelse tilbage. — Det ærede Medlem mente, at det var urigtigt, at man ikke var gaaet til en Billedstøtte for Hans Tausen i Ribe Domkirke i Stedet for et Maleri. Derom skal jeg ikke udtale mig, men blot sige, at Maleriet var man i Udvalget enig om, at man ikke vilde gaa ind paa, og at man dog vel ikke vil forlange, at Finansudvalget, naar der foreslaas et Maleri, skal stille Forslag om at ombytte det med en Billedstøtte. Det bliver i saadanne Tilfælde Administrationens Sag at gøre Forslag og vor Sag at overveje, om vi ville gaa ind derpaa, og med Hensyn til Maleriet var jo det ærede Medlem enig